

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 24th February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF SRI A. VAIDYANATHA AYYAR, EX-M.L.A.

MR. SPEAKER :—“ It is my painful duty to inform the House of the death of Sri A. Vaidyanatha Ayyar.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, it is with great sorrow that I move the following resolution :—

‘ This House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Sri A. Vaidyanatha Ayyar, a Member of the former Madras Legislative Assembly, from Madurai and conveys its deep sense of sympathy to the members of his bereaved family.’

“ Sri A. Vaidyanatha Ayyar was one of the very distinguished sons of Tamilnad and my association with him dates back to the year 1932. My first meeting with Sri Vaidyanatha Ayyar is still vivid and fresh in my memory because of the peculiar circumstances and the peculiar place in which I met him. In 1932 soon after my college career, I had the privilege of participating in the freedom struggle and I was convicted and sent to prison. When I was transferred from the Coimbatore Central Jail to the Vellore Central Jail, it was Sri Vaidyanatha Ayyar who greeted me at the gate and took such a kind and affectionate interest in me. He took me round and introduced me to everyone of the prisoners there because I was then almost a stranger to the Congress fold. From then onwards, Sir, my association with him has been very intimate and very cordial. He was one of the front rank leaders in the freedom struggle. From 1921 onwards, he was associated with the various struggles for freedom and he was a very active member of the Congress organization. He was not only associated with the various movements connected with the freedom struggle but he was also actively participating in all the constructive activities of the Congress, particularly in the Harijan movement. For quite a good number of years, he was the President of the Tamilnad Harijan Sewak Sangh and his service in that field is rather unique. I am sure, even if he had not contributed anything else to the political life of Tamilnad, his service in the cause of the Harijans alone would make him distinguished from any other leader in Tamilnad.

“ He was a Member of this Assembly and that too a fearless and conscientious Member. He never failed to express his opinion even though it might not be approved by the leaders of the party

[Sri C. Subramaniam] [24th February 1955]

or by the party itself. He always felt that he should express what he felt even though it might not be palatable to some of his friends and some of the Congress leaders.

“ Apart from my association with him as a political leader and a constructive worker, I have also known him as a great lawyer. I have had the privilege of appearing along with him in some cases and opposing him in certain other cases. I found him a studious and industrious lawyer and he had a flair for details and he would go even through the minutest details of a case and he used to put them forth with great force in the courts.

“ Even though he was aged sixty-four when he passed away yesterday, we were hoping that he would be spared to us for some years more. I am sure the House will join with me in expressing our sorrow and expressing our sympathy to the bereaved family. Sir, let me pray that his soul may rest in peace.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Mr. Speaker, Sir, it is with a deep sense of sorrow that I associate myself and my party with the feelings expressed by the Hon. the Leader of the House regarding the demise of Sri A. Vaidyanatha Ayyar. Some of us on this side of the House like Comrade P. Ramamurthi and Comrade P. Jeevanandam and to some extent, myself had the privilege of moving with Sri A. Vaidyanatha Ayyar when we were working with him in the nation's struggle for freedom. We have always seen him to be frank and firm in fighting for his convictions. He was never afraid of differing from anybody for his convictions. Even on matters like the demand of the working classes, his views were different from those expressed by us. But that never prevented him, Sir, from recognizing selflessness and the ‘ spirit of sacrifice ’ wherever they existed even if the persons concerned were his opponents. In him, we have lost a person who was very much devoted to our national cause.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, on behalf of my party and myself, I thoroughly endorse the sentiments and feelings expressed by the Hon. the Leader of the House and the hon. the Deputy Leader of the Opposition.

“ Sir, I knew the late Sri Vaidyanatha Iyer but I cannot claim his friendship or acquaintance as some other Members. Still, at the very first sight he pre-possessed me. I had participated in meetings which he addressed though he did not know me. Anybody who had anything to do with our freedom struggle and the Congress movement in its days of trial cannot forget the leadership, the courage and sincerity of a captain like the late Sri Vaidyanatha Iyer. The speeches he delivered were the embodiment of earnestness and sincerity. It seemed as though his soul was coming out of his heart. His service to the downtrodden and the Harijans is a monument in itself. If we, his followers and admirers, had done a bit of service which stalwarts like the late Sri Vaidyanatha Iyer did, the happiness of the society, which we all aim at, could have been achieved long ago. May his soul rest in peace.”

24th February 1955]

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Mr. Speaker, the news of the sudden death of Sri A. Vaidyanatha Iyer has been received with very great grief not only in this State but to a certain degree in the whole of India. For sometime, he played a leading part in the national movement and he was one of the big personalities of South India. He was one of the rare personalities who were doing professional work as a lawyer along with public activities. Nowadays such a thing is very difficult. He was able to do his professional work along with public activities. Though I had no occasion to move with him rather very closely, I have heard that he had done great things for Harijans and Backward Classes. His death will be felt throughout the State. Sir, I may be permitted to associate myself on behalf of my party with the sentiments expressed by the previous speakers.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, the information conveyed to the House by the Hon. Speaker is surely sad and sorrowful. The late Sri Vaidyanatha Iyer comes from my constituency of Pudukottai. He was born, bred and educated in Pudukottai and when he wanted to set up practice he moved to Madurai. I knew him personally and intimately. We mourn his loss, the loss of an illustrious son of Tamilnad. Particularly we in Pudukottai miss the late Sri Vaidyanatha Iyer very much. He was a staunch national worker, a true and sincere social worker and a highly efficient and able lawyer. Let us at this time stand by his wife and children by ourselves passing this condolence motion. I, on behalf of the unattached independent Members, associate myself with the motion moved by the Hon. the Leader of the House.”

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ On behalf of the Muslim League Party and on behalf of myself I associate with the sentiments expressed by the leader of the House as well as other hon. Members of the House. Sir, the late Sri Vaidyanatha Iyer was one of those few South Indian leaders whose names we used to hear from our younger days in connexion with the freedom struggle as well as in connexion with the uplift of the down-trodden and backward classes of people.”

* SRI K. RAJARAM NAIDU :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே, சுதந்திரத்திற்காக உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் பொருள்படுத்தாது தியாகம் செய்து மக்களை முன்னின்று நடத்திய தலைவர்கள் பலர் ஒவ்வொருவராக மறைந்துவருகிறார்கள். ஆயினும், ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்களுடைய மறைவு பொதுவாகத் தமிழ் நாட்டுக்கும், குறிப்பாக மதுரை ஜில்லாவுக்கும் என்றும் ஈடு செய்ய முடியாததாகும்.

“என்போன்றவர்கள் காங்கிரசில் சேருவதற்கே காரணமாக இருந்தவர் அவர்தான். நான் மட்டுமல்ல. இப்பொழுது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித்தலைவராக இருக்கும் ஸ்ரீ பி. கக்கன் அவர்களும், இன்னும் அங்கத்தினர்களாக இங்கு வீற்றிருக்கும் பல நண்பர்களும் அவரால் முன்னுக்கு வந்தவர்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

“தேச விடுதலைப் போராட்டத்தில் மட்டுமல்லாமல் சமூக அபிவிருத்தி வேலைகளிலும் முன்னின்று போராடியவர். முதலில் ஆலயப்பிரசேசச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்குமுன்னால் எந்த ஹிந்து ஆலயத்திலும்

[Sri K. Rajaram Naidu] [24th February 1955]

ஹரிஜனங்கள் செல்வதற்கு சட்ட பூர்வமாகத் தடை இருந்துவந்தது. தங்களுக்கு நன்றாகத்தெரியும். தங்களுடன் அவர் சட்டசபை அங்கத் தினராக இருந்தவர். மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலில் எல்லா சட்டங் களையும் மீறி ஹரிஜன மெம்பர்களைத் தம்முடன் அழைத்துச் சென்றார். அப்பொழுது மதுரைமாநகரில் இருந்த குமுறலை இன்று நினைத்துப் பார்த்தாலும் பயத்தைக்கொடுக்கின்றது. அன்று நகரமே குமுறிக்கொண்டிருந்தது. அவருடைய தொழில் குருவான ஸ்ரீ நடேசு. அய்யர் அவர்கள் தீவிரமாக எதிர்த்தார்கள். அவரிடம் ஜீனியராக இருந்து வக்கீல் தொழில் பயின்றவர்கள் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்கள். அப்படி யிருந்தும் அவருடன் போராடி சட்டபூர்வமாக ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர் கள் வெற்றி பெற்றார். அதற்காக கோர்ட்டிலும் “சூட்” பதிவுசெய்யப் பட்டன. ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் முதல் மந்திரியாய் இருந்த காலத்தில் அவரை பாதுகாப்பதற்காக அவசரச்சட்டம்கூட பிறப்பிக்கப்பட்டது என்பது தங்களுக்குத் தெரியும். அதனால்தான் தமிழ்நாட்டில் ஆலயப்பிரவேசம் என்பது நிலைநிறுத்தப்பட்டது.

“மதுரை நகரில் இரண்டொரு முறை இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம் களுக்கும் இடையே கலவரங்கள் ஏற்பட்டு மிகவும் பயங்கர நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. ஒருபுறம் முஸ்லிம்களும் ஒருபுறம் இந்துக்களும் கலையும் மனனையும் வாரி எறிந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் சென்று கல்லடி வாங்கினார். அன்று ஏற்பட இருந்த கலகம் தவிரக் கப்பட்டது. இம்மாதிரி தம்முடைய உடல், பொருள் என்று மதிப்பு வைக்காது தேசமே பிரதானம், மாகாணமே பிரதானம், அதற்காகவே சேவை செய்யவேண்டுமென்ற தூய எண்ணத்தடன் வாழ்ந்த வள்ளல் அவர். தமிழ்நாட்டில் அவர் ஒரு வள்ளலாகத் திகழ்ந்தார் என்றால் அது மிகையாகாது. ஆகவே, அன்றை இழந்தது தமிழ்நாட்டுக்குப் பொது வாகப் பெரு நஷ்டம். ஆனால், மதுரை ஜில்லாவாசிகள் அவரையும், அவருடைய சேவைகளையும் என்றமே மறக்கமுடியாது. அவர் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போமாக.”

*SRI A. RATNAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காலஞ் சென்ற ஸ்ரீ வைத்யநாத அய்யரை எனக்கு நீண்ட வருஷங்களாகத் தெரியும். காரணம் அவர் ஹரிஜனங்களுக்கென்று அரும்பாடு பட்டு வந்தார். ஹரிஜனங்கள் அடக்கப்பட்டார்கள், ஒடுக்கப்பட்டார்கள், தாழ்த்தப்பட்டார்கள், மிலேச்சராக கருதப்பட்டார்கள் என்ற தூரணத்திற்காகவும், அப்படிப்பட்ட ஒரு கரை ஆரியத்தில் இருந்ததற்காகவும் அதை நீக்குவதற்காகவும் அவர் முதல் ஸ்தானம் வகித்து இயக்கத்தை தலைமை தாங்கி நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். தேசிய போராட்டத்திலும், மற்றும் பெரிய போராட்டங்களிலும் அவர் தலைமை தாங்கி இயக்கத்தை நடத்தி வந்திருக்கிறார். அதற்காக மக்களின் சார்பாக அவரை நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு கோவில்களை திறந்துவிடுவதற்கும், ஆதி திராவிடர்களுக்கு விடுதிகளை அமைத்து நடத்துவதற்கும் அவர் செய்த பணியை நாம் போற்ற வேண்டும். சில வருஷங்களுக்கு முன் நாங்கள் அவரிடம் ஆரியத்தைப்பற்றியும் ஆரியரைப்பற்றியும் பேசி வந்தபோது அவர் சுமுகமான முறையில் மணிக்கணக்காக பேசி நான் திருந்தும் அளவில் பேசியிருக்கிறார். அவர் தான் பேசியவற்றையெல்லாம் நடைமுறையில் காட்டி வந்திருக்கிறார். மதுரை தேவாலயத்திற்குள் அவர் ஹரிஜனங்களை அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார். அதற்கு எதிராக அமைக்கப்பட்டிருந்த சட்ட திட்டங்களைமேல்லாம் அவர் உடைத்தெரிந்து கோவிலில் ஆலயப் பிரவேசம் செய்திருக்கிறார். அவர் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் பணி செய்வதில் சிறந்து விளங்கினார். அவருடைய சிறந்த பணிகளைக் கண்டு அவருடைய சேவையைக் கண்டு நாம் அவரை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவருடைய மறைவால் இந்த மதுரை ஜில்லாவிற்கு மட்டும் அல்ல, இந்த ராஜ்யத்திற்கும், நம் நாட்டிற்கும் குறிப்பாக ஆதி பெருங்குடி மக்களுக்கும் பெரும் நஷ்டம் என்றே கருத வேண்டியதாக இருக்கிறது. எனவே அவரது

24th February 1955] [Sri A. Ratnam]

மறைவிற்கு ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தாழ்த்தப்பட்டோர் பெடரேஷன் கட்சி சார்பாக நான் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* **SRI MOOKKIAH THEVAR** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதுரை நகரத்தின் ராஜாஜி அவர்களையும் தென்னாட்டின் தலைவர் அவர்களையும், சிறந்த ஊழியரையும் நாம் இழந்து விட்டோம் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வருத்தத்தை என்னுடைய சார்பாகவும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகவும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* **SRI T. K. RAMA** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று மதுரை நகரம் துக்க சாகரத்தில் மூழ்கி தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ வைத்யநாத அய்யர் அவர்களுடைய மரணத்தால் மதுரையிலுள்ள ஒவ்வொரு குடும்பமும் தங்களுடைய தலைவரை இழந்து விட்டதாகக் கருதி வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய தலைமைப் பதவியின் விசேஷம் என்னவென்றால் அவர் எப்பொழுதும் உற்சாகம் உள்ளவர். ஒரு இயக்கத்தை நடத்த வேண்டுமென்றால் அவர் தானே உற்சாகமாக அந்த இயக்கத்தில் ஈடுபடுவதால் மதுரைமக்கள் அவரைப் பின்பற்றி பொதுக்காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். மக்கள் ஈடுபடும்படியாக இயக்கத்தை நடத்தக்கூடிய திறன் மிக்கவர். மிகச் சிறந்த தலைவர் அவர். அவருடைய தலைமையை மதுரை மக்கள் ஏற்று பொது வாழ்வில் புகழ் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவருடைய ஹிருதயம் குழந்தையினுடைய ஹிருதயத்திற்கு ஒப்பிட்டுச் சொல்லலாம். அப்பேற்பட்ட தலைவர் இன்று மறைந்து விட்டார்.

“ ஒரு சக ஊழியரை அவர் திருத்தவேண்டுமென்றால் அவர் அந்த ஊழியரோடு மிகவும் கண்டித்துப் பேசுவார். அடுத்த தடவை அந்த ஊழியர் அவருடன் நெருங்கும்போது எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டு சர்வசகஜமாகப் பழகுவார். ஆகையினால் அவருடன் பழகியவர்கள் எப்பொழுதாவது ஒரு தடவை வருத்தப்பட்டிருந்தாலும் முன்பு நடந்ததை மறந்துவிட்டு அவரை பின்பற்றி தொண்டு செய்வதற்கு அவருக்குப் பின்னால் நிற்பதற்கு முன் வருவார்கள்.

“ எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் அவருடைய வாழ்க்கையைப்பற்றியும் வரலாறுகளைப்பற்றியும் கூறியிருக்கிறார்கள். மகாத்மாவின்மீதும், ராஜாஜியையும் பின்பற்றி நடந்து கொள்வதில் அவருக்கு இணையாக வேறு ஒருவரும் இருக்கமாட்டார்கள். 1942-ம் வருஷ இயக்கத்தை அவர் ஆதரிக்காவிட்டாலும், மகாத்மா காந்தியை கைது செய்ததற்காகத் தன்னுடைய ஆட்சேபணையைத் தெரிவிக்க வேண்டி அந்த இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டார். நாலைந்து நாட்கள் தாமதித்துச் செல்லுங்கள் என்று சிலர் நண்பர்கள் சொல்லியும் கூட அவர் தாமதிக்கவில்லை. ஒருக்கால் கனம் ராஜாஜியினிடமிருந்து கலந்துகொள்ள வேண்டாமென்று தகவல் வந்துவிட்டால் தன் மனம் மாறிவிடுமோ என்று நினைத்து அதற்கு முன்னதாகவே இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டுவிட்டார். அவருடைய ஆயுளின் பெரும்பாகத்தை தேசிய இயக்கங்களில்தான் செலவு செய்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட தலைவரின் மரணம் மதுரை மக்களுக்கு பெருந்த நஷ்டமாகும். ஈடு செய்ய முடியாத நஷ்டமாகும். அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு நமது அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பதோடு அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடையட்டும்.”

* **SRI V. MUTHU** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அன்று ஒரு நாள் காந்திஜி இறந்துவிட்டார் என்றவுடனே நாடு முழுவதும் வருத்தம் அடைந்ததபோல் இன்றைக்கு மதுரை நகரம் துக்க சாகரத்தில் ஆழ்ந்து இருக்கும். என்னைப் போன்ற கோடிக்கணக்கான ஹரிஜன ஊழியர்களை இன்றைக்கு அவர் அனாதையாக விட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டார் என்று சொல்ல வேண்டும். பலபேருக்கு அனுதாபம் தெரிவிப்பதுபோல் இன்றையதினம் ஸ்ரீமான் வைத்தியநாதய்யருக்கு நாம் வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்துவிட்டதே என்று பார்க்கும்போது மனம் உடைகிறது.

[Sri V. Muthu] [24th February 1955]

ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் தேசப்பணியில் ஈடுபட்டு நாட்டின் சுதந்தரத்திற்காக மட்டும் பாடுபட்டார் என்று சொல்லிவிடமுடியாது. காந்திஜி விரும்பிய முறைப்படி இந்த நாடு சுதந்தரம் அடையவேண்டும் என்று பணியாற்றி வந்தார். எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் அதை நல்ல முறையில் சாதிக்கவேண்டுமென்ற காந்திய தத்துவத்தின் கீழ் முழுமனதுடன், நூறுக்கு நூறு கடைப் பிடித்து நடத்துபவர் வைத்யநாதய்யர். எந்தப் போராட்டத்திலும் கொஞ்சம்கூட துன்பமும் பலாத்காரமும் இருக்கக் கூடாது என்று எப்படி காந்திஜி விரும்பினாரோ அந்த அடிப்படையில் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தால் அதை நடத்திக் காட்டுவார். அப்படிப்பட்ட போராட்டங்களில் அவர் முற்படியியல் இருப்பார். அவரைப் பின்பற்றி நாம் எல்லோரும் செல்ல முடியும்.

“காந்திஜி அவர்கள் ஹரிஜன தொண்டை ஆரம்பித்த உடனேயே எல்லோருக்கும் முன்னதாகவே ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் அதே தத்துவத்தின்படி கொஞ்சம்கூட நழுவாமல் ஹரிஜன தொண்டை ஆரம்பித்து வைத்தார். ஏதாகிலும் தொண்டில் இறங்குபவர் தங்களுடைய சௌகர்ய அசௌகர்யத்தை அனுசரித்துத்தான் செய்யக் கூடும். ஆனால் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அப்படி இறங்கியதில்லை. எது வந்தாலும் அதை எதிர்த்து போராடக்கூடிய துணிவோடு இயக்கத்தில் இறங்குவார். அது மாதிரிதான் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் இயக்கத்தில் துணிந்து இறங்குவார். தீண்டாமை விஷயத்தில்கூட இவ்வளவு துணிகரமாக செய்வதற்கு இந்தியாவிலேயே ஒருவரகூட துணிந்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய பணியை ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் முழுமனதுடன் சொந்த வேலைபோல் கருதி செய்துவந்தார்.

“இதுவரையில் ஹிந்துக்கள் ஹரிஜன மக்களுக்கு இழைத்துவந்திருக்கும் தீங்குக்காகப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று, மகாத்மா காந்திஜி சொன்னார். அதேமாதிரியாக ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளும் முறையில் ஹரிஜன மக்களின் சேவைக்கே தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டேவிட்டார். காந்திஜி சொன்ன வற்றையெல்லாம் நடைமுறையில் செய்து காட்டினார்.

“ஒரு சமயம் காந்திஜி அவர்கள் இதுவரையில் ஹரிஜனங்களை தீண்டப் படாதவர்களாகத் தொடர்படாதவர்களாக மற்ற ஜாதி ஹிந்துக்கள் வைத்திருந்தப் பாவத்திற்காக தினமும் ஒவ்வொருவரும் ஒரு நூறு ஹரிஜனங்களையாவது தொடவேண்டும் என்று சொன்னார். அதை நடைமுறையில் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் நடத்திக் காட்டினார் என்றே சொல்லவேண்டும். மதுரையில் இருந்த ஒரு சேரிப் பள்ளியில் என்னை ஆசிரியனாக நியமித்தார். அந்தப் பள்ளிக்கு வந்து என்னை ஆசிரியதிப்போடுகூட பள்ளியில் படிக்கும் நூற்றுக்கணக்கான ஹரிஜனக் குழந்தைகளைக் கட்டித் தழுவி, தொட்டுத் தொட்டு ஆசிரியதிப்பார்.

“கதர் இயக்கம் என்ன, மதுவிலக்கு இயக்கம் என்ன எல்லா நிர்மான வேலைகளிலும் காந்திஜி காட்டிய பாதைப்படி ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் முன்னணியில் சென்று பல சேவைகள் புரிந்திருக்கிறார்.

“திருவாங்கூரில் ஆலையங்கள் எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்து விடப்பட்டபின் எங்களை எல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு ஒரு யாத்திரை கோஷ்டியாக்கி திருவாங்கூருக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கே ஹரிஜனங்களை எல்லாம் அந்த சமஸ்தானம் பூராவும் இருக்கிற கோயில்களுக்கு அழைத்துச் சென்று அதனால் ஏற்படுகின்ற பலனை எல்லாம் எடுத்து விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார். திடீரென்று ஒரு நாள் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலுக்கும் ஹரிஜனங்களை அழைத்துச் சென்று ஆலையப் பிரவேசம் செய்தித்திருக்கிறார். அதனால் பெரிய பெரிய கேஸ்கள் எல்லாம் நடந்தது. சபரீம் கோர்ட் வரை கேஸ் சென்றது. கடைசி வரையில் மனச்சோர்வின்றி போராடி கடைசியில் இதர மக்களுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டியாக அவர் வெற்றியோடு வந்தார். அதனாலேயே ராஜ்யம் பூராவும் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது என்றால் அது மிகையாகாது. இன்றைக்கு அவர் மறைந்துவிட்டார் என்றால் அது

24th February 1955] [Sri V. Muthu]

ஹரிஜன சமூகத்திற்கு ஈடு செய்ய முடியாத நஷ்டமாகும். அது ஹரிஜனத் தொண்டில் ஒரு வீழ்ச்சி என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அவரோடு காந்திஜி காட்டிய வழிப்படி ஹரிஜன சமுதாயத்திற்கு இடையறாது தொண்டு செய்துகொண்டுவரும் ஸ்ரீ என். எம். ஆர். சுப்பராமன் அவர்கள் வைத்தியனாதையரைப் போல் தொடர்ந்து அந்தத் தொண்டை செய்துவருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் மறைவினால் ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தை ஓரளவு அவர்கள் போக்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில், ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்களுடைய ஆன்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.”

* SRI L. C. PAIS :—“ Mr. Speaker, Sir, I associate myself wholeheartedly with the sentiments that have been expressed on the floor of this House. I was one of those persons who sat with him in the last Assembly and I easily convinced myself that he is one of the greatest men, greatest in the true sense of the word, and a man who did much for his country. He placed his country beyond self. He was a great lawyer, a great parliamentarian and a great social worker. Whenever he spoke, we always found that he had a mass of facts and figures to back him up. His speeches were interesting and very instructive and we were always glad when he was on his legs. His loss is really a loss to the country and we rightly bemoan his loss.”

* SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதுரை ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் இறந்தார் என்ற செய்தி கேட்டமாதிரத்தில் அவரைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை இங்கே பேசவேண்டுமென்று விரும்பினாலும்கூட என் நா எழவில்லை. அவருடைய சேவையை நான் எவ்வாறு பாராட்டுவது? அவர் காந்திஜி காட்டிய பாதைப்படி நிர்மாணித்த வேலைகளிலெல்லாம் எப்படிப் பங்கு கொண்டார், ஹரிஜன சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக எந்தெந்த வகையில் எல்லாம் பாடுபட்டார் என்று என்னால் சொல்ல இயலாத காரியம். உண்மையிலேயே அவரிடம் அமைத்திருந்த உயர்ந்த குணம் குழந்தையுள்ளம் படைத்த தன்மைதான். குழந்தையினுடைய உள்ளம் எவ்வளவு கனிவோ, எவ்வளவு துலயமானதோ அவ்வளவு கனிவாக, துலயமான உள்ளம் படைத்தவர் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர். எப்பொழுது அவரிடம் சென்று பேசினாலும்கூட எதையும் ஒளிக்காமல் அப்படியே சொல்லிவிடுவார். ஹரிஜனங்களுக்காக அவர் செய்திருக்கும் சேவை அந்தச் சமூகத்தினரால் எப்பொழுதும் பாராட்டப்படவேண்டியதாகும். உண்மையிலேயே ஹரிஜனங்களுக்காகப் பாடுபட்டவர் ஒருவர் உன்டென்றால் அவர் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர்தான்.

“ எனக்கு ஒரு விஷயம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் மதுரையில் செல்லுாரிலே தெருக்களை அவர் சுத்தம் செய்திருக்கிறார். நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள் செய்யவேண்டிய வேலையை மன வெறுப்பு இன்றி இவர் செய்திருக்கிறார். அவ்வளவு பரந்த மனப் பான்மை. எந்த வேலையாக இருந்தாலும் அதை நாம் செய்ய வெட்கப் படக்கூடாது என்று சொன்ன காந்திஜியின் வார்த்தையை நடைமுறையில் நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர்.

“ அவருடைய மறைவு ஹரிஜன சமூகத்திற்கு மாத் திரமல்ல, இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் ஈடு செய்யமுடியாத நஷ்டமாகும். தேசிய விடுதலை இயக்கத்தில் அவர் செய்திருக்கும் பணி என்றென்றும் இந்தியச் சரித்திரத்திலிருந்து மறைய முடியாததாகும். அவரைப்பற்றி என்னால் பேசிக்கொண்டே போக முடியும். ஆனால் அவரைப் பிரிந்த துக்கத்தில் என்னால் பேச முடியவில்லை. நா எழ மாட்டேன் என்கிறது. ஆகவே அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடையவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

[24th February 1955]

*SRI O. KORAN:—“ மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், ஸர், ஸ்ரீ வைபுநாமதுரைக் கரம நைக்கரிசு வஜரே அயிகம் மனோவெசனயோசுக்குசியே நரகம் நூலிகுவார் ஸாயி க்கையுஜ். அஜேஹம் ஹஸ்தயுகை ஸபாநஸ்து ஸமரணிலை கர யிரகெனாயிரக. மாரபுமஜ், ஹரிஜனோலாரணணணிக் கர நயினாப்யாயம் ரயிபிதஜ்ஜ மாரபுமஜ். சூகியாண் ஸ்ரீ வைபுநாமதுர். அதுகொஞ் ஹரிஜனங்கைய நைக்கர் அஜே ஹணிகெந் நாமயேயம் கர காலநம் விநூலிகெந் ஸாயுமஜ். கரகணிக் ஹகவாயுர் ஸந்யாஹம் நயித ஸ்ரீ கஜபுநெந் ஸாமனமன் டயூர ஸ்ரீ மீனாக்கி க்குருணிக் ஹரிஜனங்கைப் புவேசனம் ஸபாபிகக. காயுணிக் ஸ்ரீ வைபு நாமதுக்ஷையிரகநது. டயூர மீனாக்கி க்குருணிக் ஹரிஜனங்கைப் புவேசனம் கிதிரயிகெந் காரணகருந் ஸ்ரீ வைபுநாமதுரையிரகநவெந் பரணைக் கெந் அநிசயோகநி அபு. ஹரிஜனோலாரணணணினவேனீ அநநாந் நயோசுக்குசியம் சீபநிசையோசுக்குசியம் புவணிக்கையம் பாவபுத ஹரிஜன கையே ஸேவிக்கையம் அவகர மனசுராகிகணிக்கையம் கையுந் வித்யணிக் ஸபா ப்யுதிர பூசரிபிக்கையம் கையுபேசன ஸ்ரீ வைபுநாமதுரைக் கரமயேயநை ஹ ராஜ்யநை ஹரிஜனங்கை அநம் துருணையோகை நூலிகுநநாண். அநைகையுஜ் அந மனாபுரகெந் கெஹவியோகணிக் மலநாரிலை ஹரிஜந் ஸமரணிகெந் வேலிபு பூசா ஸோசுபித்யு பாதிரகைப் பேலிபு அந் ப்யுசனம் ரேவபுசுணிக் கையுஜ். அஜேஹணிகெந் அநநாபிக் நித்யுணிக் கையு பூணிக்கையம் கையுகொஜ்.”

* DR. K. B. MENON :—“ Sir, I fully endorse every word, that is said on the floor of this Assembly paying tribute to Sri A. Vaidyanatha Ayyar. He played a very glorious role in the freedom struggle. I know his first love, however, was not politics. He was a constructive worker and as a constructive worker, he even overstepped the narrow limits of party barriers and always took a human approach to problems. He was a personal friend of mine and it is to pay my last tribute to that good friend and good patriot that I venture to say a few words. In his demise not only Madurai, not only Tamil-Nad but the whole of South India has lost a good friend and a good patriot.”

*SRI M. P. PERIYASWAMI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தென்னாட்டின் காந்தியான ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் இறந்ததற்கு ஹரிஜனங்களுடைய உள்ளம் எல்லாம் பதறிக்கொண்டுதான் இருக்கும். இன்று காலை பேபரில் பார்த்தவுடனேயே என்னைப் போன்றவர்களுடைய மனம் துடித்துப் போய் இருக்கும். அது மட்டுமல்ல. ஹரிஜனங்களுடைய தந்தையான ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் இறந்தது பெரும் நஷ்டம் என்று நான் நினைக்கிறேன். காந்திஜி இறந்த பிறகு தென்னாட்டில் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் இருக்கிறார் என்று நாம் அன்று நினைத்தோம். இன்று அவர் திடீரென்று மறைந்து போனதால் ஹரிஜனங்கள் தாய் தகப்பன் இல்லாத குழந்தைகளைப்போல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

“ திருவனந்தபுரத்தில் அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு ஆலயப் பிரவேசம் செய்த காலத்தில், 1937-ம் வருட சென்னை சட்டசபையில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஏற்பட்ட காலத்தில், நமது கனம் ராஜாஜி பிரதமராக இருந்த காலத்தில் ஸ்ரீ வைத்யநாத ஐயர் அவர் மதுரைக்கு எங்கையெல்லாம் அழைத்துச் சென்று மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலுக்கு முன் ஒரு கூட்டம்போட்டு ‘மீனாட்சி அம்மனே, உன் சன்னதி திறக்கப்படவில்லை; ஹரிஜனக் குழந்தைகளை நான் திருவனந்தபுரத்திற்கு அழைத்துச் சென்று கோயிலில் தரிசனம் செய்து வைக்கப்போகிறோம். அது வெற்றிகரமாக நடக்க வேண்டும். அதற்கு பிறகாவது மீனாட்சி அம்மனை அவர்கள் தரிசனம் செய்ய கோவிலை திறக்க வேண்டும்’ என்று வேண்டிக்கொண்டார். அவ்விதம் வேண்டிக்கு கொள்ளும்போது அவர் கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு வேண்டிக்கொண்டார்.

24th February 1955] [Sri M. P. Periyaswami]

அப்பொழுது நாங்கள் எல்லோரும் 10, 12 நாட்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்துவிட்டு வந்தோம். சட்டசபை நடந்து கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது சில மாதங்களில் திடீரென்று மீனாட்சி அம்மன் கோவில் திறக்கப் பட்டது என்று கனம் ராஜாஜிக்கு தந்தி வந்தது. அதற்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காக அப்பொழுது ராஜாஜி அவர்கள் ஒரு அவசரச் சட்டத்தை இயற்றினார். அன்று அதற்கு வேண்டிய செவியையும் செய்தார். பிறகு சட்டசபை கூட்டி ஆலைய பிரவேச சட்டம் செய்யப்பட்டது.

“எங்களுக்கு எல்லாம் தந்தையான ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் இறந்தது மதுரை மட்டும் அல்ல, தென்னாடு மட்டும் அல்ல, நமது இந்தியாவுக்கே பெரிய நஷ்டமாகும். தென்னாட்டின் காந்தியான ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் இறந்ததற்கு எல்லோரும் துக்கம் தெரிவிப்பதோடு அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடையவேண்டும் என்று கடவுளைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீமான் வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் இறந்ததினால் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு பெரிய அதிர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு தெய்வமாக இருந்தார். அவருடைய வீட்டில் வளர்ந்து இன்றைக்கு உயர்ந்த நிலைமைக்கு வந்திருக்கும் அநேக ஹரிஜனங்களில் நானும் ஒருவன். ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் தன்னுடைய வீட்டில் மூன்று ஹரிஜனக் குழந்தைகளை எடுத்து வளர்த்து வந்தார். அவர்களில் இரண்டு பேர்கள் இப்பொழுது டிபுடி கலெக்டராகவும், மற்றவர் டிபுடி சூபரின்டென்டாகவும் இருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யருடைய சேவையைப்பற்றி பேசவேண்டுமானால் நான் பூராவும் பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். ஹரிஜன தெய்வமாகிய ஸ்ரீமான் வைத்யநாதய்யருடைய மரணத்தைக் குறித்து என்னதான் சொல்வதென்றும், எப்படித்தான் துக்கம் கொண்டாடுவது என்றும் தெரியாத நிலைமையில் ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் விட்டுப்போன சேவையை ஹரிஜனங்களுக்காக பாடுபடுகிற மக்கள் எல்லோரும் விடாப்பிடியாக முயற்சியுடன் செய்வார்கள் என்று விரும்புகிறேன். அநேக பெரியவர்கள் பணக்காரர்கள் தேச பக்தியில் ஈடுபட்டிருந்த அத்தனை பேரையும் ஹரிஜன சேவையில் ஈடுபடும்படியாகச் செய்து ஹரிஜனங்களுக்கு உதவினர். அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடையும்படியாக நான் பிரார்த்திக்கிறேன்.”

* SRI A. IYANAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் வைத்யநாதய்யர் அவர்களுடைய மரணத்தைக் குறித்து இன்று காலைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். பார்த்தவுடனேயே இன்றைக்கே அவருடைய சடலத்தைப் போய் நேரில் பார்க்க வேண்டுமென்றும், அப்படிப் பார்க்க எரோப்பினோஸ் போகவேண்டுமென்றும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். அப்படி, நான் திருச்சி போய் திருச்சியிலிருந்து மதுரை சேர்வதற்குள் அவருடைய சடலத்தை அடக்கம் செய்துவிடுவார்களா என்பதைப்பற்றி ‘பரக்க காலில்’ பதில் தெரியப்படுத்தும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். அந்த மகானைப்பற்றி என்ன சொல்வதென்றும் என்ன செய்வதென்றும் எனக்கு ஒன்றுமே புலப்படவில்லை. பேசுவதற்கு நாவும் எழவில்லை. காரணம் அவர் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு கடவுள் என்று எனக்கு முன் பேசியவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். பல கட்சிக்காரர்கள் எப்படியாவது நினைக்கலாம். அரசியலில் எப்படியோ அப்படியே ஹரிஜன முன்னேற்றத்திலும், தீண்டாமை ஒழிப்பிலும் அவர் பாடுபட்டார். அப்படி அரும்பாடுபட்ட உத்தமர் அவர். நம்முடைய தென் டைட்டை எடுத்துக்கொண்டால் காந்திஜிக்கு நிகராக வேறு யாரையும் சொல்ல முடியாது. நான் கண்ட அனுபவம் அது. பிரதய்ச்சமாக பார்த்திருக்கிறேன் அவர் செய்த சேவைகளை யெல்லாம். இதற்குமேல் பேசுவதற்கு எனக்கு நா எழவில்லை. நான் அவருடைய சடலத்தைப் போய்ப் பார்க்க ஆவலாக இருக்கிறேன். பதில் கிடைத்தவுடன் ‘ஏ’ மூலமாகப் போக்க தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடைய நான் பிரார்த்திக்கிறேன்.”

[24th February 1955]

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I shall be failing in my duty if I do not express my heartfelt sentiments with regard to the demise of Sri Vaidyanatha Ayyar. My loyalty to the cause of the elementary school teachers urges me to express my sentiments. In 1939 while I was the Secretary of the Malabar Teachers' Union and a member of the Kerala Provincial Congress Committee, an order was served on me by the Government to the effect that I should resign either my post as the headmaster of the school or the membership of the Indian National Congress, for the reason that the Congress was an electioneering party organization and that as such no teacher could become a member thereof. It was also with regard to that order that the Malabar Teachers' Union fought for 101 days and it was the late Sri Vaidyanatha Ayyar that championed our cause then. He wrote to me personally that I was fighting for a great cause and that I would ultimately win. Finally, the Congress Working Committee itself had to ask the Government to revoke that order and the teachers were given the freedom to become members of that political organization. Thank you, Sir.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Mr. Speaker, the moment I reached Madras this morning I read in the newspapers the very sad news that Sri A. Vaidyanatha Ayyar, a distinguished member in the public life of our country and of this State, in particular, had passed away. It is rather very difficult for me to speak now because I have known him for the last about thirty years in my life. Since 1930 particularly when we came together in connexion with the National Movement, I knew him very well. Despite the differences that we had on many vital questions affecting the country, we did recognize in each other sincerity of purpose. Above all this, I had always had occasion to seek his help in regard to public causes even though those causes were concerned not with the party of which he was a member but with the party of which I was a member. I, particularly, remember one such occasion. In 1946 there was, what was called, the South Indian Railway strike. At that time, in Madurai there was an adjudication going on in regard to the dispute in the Harvey Mills. I was appearing in that dispute. But, suddenly, as soon as the railway strike was announced, there was a District Superintendent of Police, Mr. Spitteler, who took it into his head that he must somehow or other arrest me and put me in jail. My presence in Madurai at that time, he thought, was very bad.

“ Sri Vaidyanatha Ayyar got to know about it. He immediately rushed to see me in the court when I was there at that time. Immediately after the sitting of the court was over, he asked me to come to Madras. I wanted to know why I should go to Madras. He said that I should come to Madras first and then he would tell me the reason for it, immediately got into his car and we travelled together to Madras. On the way to Madras only, we discussed the issue arising out of the railway strike. In the course of that discussion, he said that this was a simple issue and the workers had

24th February 1955] [Sri. P. Ramamurthi]

got every right to be heard before they were punished and their demand was a very justifiable demand and asked me the reason for not making their position clear. I said that fortunately they made their position clear but unfortunately the newspapers did not publish it, and that was the unfortunate thing. After having been convinced that the demand of the South Indian Railway Labour Union was a perfectly justifiable one, he did try his level best to see that there was an understanding between the parties concerned so that the strike might be called off. Unfortunately he could not settle the dispute. I am just mentioning this instance to show how he rose above certain party interest. Very often he looked at every problem affecting the public with an objective angle even though it might not have been raised by him and his party but by other parties. Of course, there were other occasions when we had to violently differ from each other. Despite that, I know that the public life of Madurai wherefrom I had been elected, has suffered as a result of his death and I dare say that the public life of Madras also is poorer by his death. With these words, I associate myself with all the sentiments expressed on the floor of this House."

* SRI A. VAIKUNTAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ ஏ. வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் இறந்ததைப்பற்றி எங்கள் உள்ளம் துடிக்கின்றது. அவருடைய ஹரிஜன சேவையை நாங்கள் மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மதுரை ஜில்லாவிலிருந்தும், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலிருந்தும் அவரிடம் யார் சென்றாலும், அக்காரியத்தை உடனுக்குடன் அன்புடன் கவனித்து வந்தார்கள். ஹரிஜன சேவை செய்யும் காலத்தில் எப்படிப்பட்ட விபத்துக்கு உட்பட்டாலுங்கூட அவர் மனம் தளராமல், தானே எல்லாக் காரியங்களையும் முன்னின்று சேவை செய்திருக்கிறார். அவருடைய மாபெரும் சேவையைப்பற்றி எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

"சில காலத்திற்கு முன்பு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆலயத்தில் ஹரிஜனங்கள் நுழையும்போது, அக்கோயிலுக்கு முன் அனேக பிராமணர்களும், பிராமண விதவையுடையவர்களும் கோயில் வாசலில் படுத்துக்கொண்டார்கள். அந்தச் சமயத்தில் என்னுடைய கையைப் பற்றிக்கொண்டு ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் 'குறுக்கே படுத்திருக்கும் ஜனங்களை மிதித்தாவது கோயிலுக்குள் நுழைய முடியுமா?' என்று அவர் என்னைக் கேட்டார். நான் அப்பொழுது மிக வருத்தமடைந்தேன். என்னுடைய வருத்தத்தை முகக் குறிப்பிலிருந்து அறிந்துகொண்ட அவர், சுர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்து, கோயிலுக்கு முன் படுத்திருப்பவர்களை சுட்டுத்தள்ளிவிட்டாவது கோயிலுக்குள் நுழைய அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டவுடனே அவர்கள் விலகச் செய்யும்படியாகச் செய்து என் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்குள் சென்றார். துரதிருஷ்டவசமாக அச்சமயத்தில் ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் அவர்களைப் பலர் திட்டினார்கள். அவர்மேல் கல் வீசப்பட்டது. அக் கல் சுர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர்மேல் பட்டுவிட்டது. சுர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டரைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அவர் இம்மாதிரி செய்த ஒவ்வொரு காரியத்தையும் கவனிக்க கவனிக்க எங்கள் உள்ளம் உருகுகிறது. ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் மறைவிலை நாங்கள் பெரும் வருத்தமுற்றிருக்கிறோம். அன்றர் ஆத்மா சாந்தியடையுமாறு வேண்டிக்கொள்வோமே, அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும் எங்களுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ ஏ. வைத்யநாதய்யர் அவர்கள் மரணத்தைக் கேட்டு நான் திடுக்கிட்டேன். அவர் மரணமடைந்ததை என்னுடைய ஒரு சொந்த நஷ்டமாகவே நான் கருதுகிறேன். எப்போதாவது அவர்கள்

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [24th February 1954]

என்னைப் பிறருக்கு அறிமுகப்படுத்தவேண்டுமென்றால் என்னிடத்தில் இல்லாத சில குணங்களைச் சொல்லி அறிமுகப்படுத்துவார். அப்பொழுது நான் ஆச்சரியப்படுவேன். பெரிய தலைவராக உள்ளவரும், உண்மையையே பேச வேண்டுமென்ற உறுதி கொண்டவருமான இப்படிப்பட்ட ஒருவர் என்னிடம் இல்லாத குணங்களை என்னிடமிருப்பதாகச் சொல்லி என்னை மெச்சுகின்றோ, அதற்குக் காரணம் அவருக்கு என்னிடத்தில் இருக்கும் பிரேமையினால் தானே என்று நான் நினைப்பதுண்டு. பிற்பாடுதான் நான் அதனுடைய உண்மையை உணர்ந்தேன். 'இந்தக் குணங்களை நீ வரவழைத்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்று அவர்கள் எனக்கு உபதேசம் செய்தார் என்று நான் எண்ணிக்கொண்டு அந்தக் குணங்கள் எனக்கு ஏற்படுமாறு நான் முயன்று வந்தேன். ஆகவே, அவர் எனக்கு உபதேச கர்த்தாவாக இருந்தார். அவருடைய மரணம் எனக்கு நேரடியான நஷ்டமாகும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அவருடைய மறைவுக்காக நான் மிகவும் வருந்துகிறேன்.

“அவருடைய ஹரிஜன சேவையானது மிக மிக போற்றத்தக்கதாகும். சனாதனிகளுடைய எதிர்ப்பு எவ்வளவோ பலமாக இருந்தபோதிலுங்கூட அவைகளை யெல்லாம் கருதாது ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திலேயே கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து உழைத்து வந்தார். ஹரிஜன முன்னேற்றம் தான் தாம் கடவுளுக்குச் செய்யும் பணி என்று அவர் கருதி அந்த முறையில் அவர் தளராது உழைத்துவந்தார். அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பெரியாருடைய நஷ்டத்திற்கு தேசம் வருந்துகிறது. எனக்கு அவர் உபதேச கர்த்தாவாக இருந்தார் என்பதினால் நேரடியாக அவருடைய மரணம் எனக்குப் பெருத்த நஷ்டமாகும். அன்னுருடைய ஆத்மா சாந்தியடையுமாறு கடவுளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.”

* SRI W. J. FERNANDEZ :—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to add my expression of regret at the passing away of a great and good citizen of this State. I had the privilege of being associated with the late Sri Vaidyanatha Ayyar in the last Assembly and what struck me most was his deep learning and his wide knowledge of the subjects on which he spoke. His sincerity of purpose struck me as being the keynote of all his speeches which were directed towards promoting the welfare of the people of the State. A great and good soul has passed away and may his soul rest in peace.”

MR. SPEAKER :—“ I associate the Chair with the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House, the hon. Leader of the Opposition and other hon. Members. I do not like to repeat what has already been said. Repetition is always jarring to one's ears. The late Sri Vaidyanatha Ayyar was a Member of the last Assembly. I entirely agree with the Hon. the Leader of the House when he said that he was a conscientious Member. I remember that he spoke against the Government motions a number of times. I hope the Members of the last Assembly would also remember that he not only spoke but also voted against the Government motions a number of times and I was told that he took the previous permission of his Party Whip to do so. I also agree with the Hon. the Leader of the House and other hon. Members when they said that he would always be remembered as a great Harijan worker. He was responsible for throwing open temples like Sri Meenakshi temple, the Tiruparankundram temple and the Kallalagar temple, to

24th February 1955] [Mr. Speaker]

the Harijans. Perhaps many of the hon. Members may not be aware of the fact that he educated in his house a number of Harijan children. The resolution reads as follows :—

‘ This House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Sri A. Vaidyanatha Ayyar, a former Member of the Madras Legislative Assembly, from Madurai, and conveys its deep sense of sympathy to the members of his bereaved family.’

By way of passing the resolution, I request hon. Members to stand in their places for two minutes.”

The resolution was carried *nem con* all the Members standing.

MR. SPEAKER :—“ As a mark of respect to the memory of the late Sri Vaidyanatha Ayyar, I now adjourn the House till 8-30 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

